

TEŠKA VREMENA - DUHOVNA PRIČEST

Svi oni koji se po preporukama svojih biskupa nisu usudili ići na nedjeljnu svetu misu, mogu primiti Svetu Pričest na način da se duhovno pričeste, što su činili i brojni sveci kad su bili spriječeni sudjelovati na svetoj euharistiji.

Prije svega potrebno je čvrsto vjerovati u euharistijskoga Isusa, u Njegovu stvarnu nazočnost u posvećenoj hostiji, a iznad svega ljubiti Ga i svim srcem žarko čežnuti za Njim. Ta nas čežnja s Njim sjedinjuje duhovno.

Sveti Alfons Liguori lijepo nas savjetuje kako bismo trebali moliti:

"Moj Isuse, čvrsto vjerujem da si nazočan u Presvetom Sakramentu. Ljubim te iznad svega i čežnem postati s Tobom jedno. Budući da Te sada ne mogu primiti u svetoj pričesti, molim Te da dođeš barem na duhovan način u moje srce. Sada si došao i primam Te u svoj zagrljaj i sjedinjujem se posve s Tobom. Ne dopusti da se ikada odijelim od Tebe."

Duhovnu svetu pričest možemo primiti koliko god puta želimo i u bilo koje doba dana.

U životopisu **svete Katarine Sijenske** čitamo kako joj je Isus u jednom viđenju pokazao koliko mu je draga duhovna pričest. Svetica je mislila da duhovna pričest u usporedbi sa sakramentalnom nema nikakvu vrijednost. Isus joj se ukazao s dva kaleža u rukama i rekao: **"U ovaj zlatni kalež stavljam sve tvoje sakramentalne pričesti; u srebrni kalež stavljam sve tvoje duhovne pričesti. Oba ova kaleža vrlo su mi draga."**

Svetoj Margareti Mariji Alacoque, koja je vrlo ustrajno i žarko čežnula za Isusom u svetohraništu, Isus je jednom rekao: **"Želja jedne duše da me primi toliko mi je mila da joj uvijek dođem kad me ona s velikom čežnjom pozove."**

Zbog toga su sveci voljeli i cijenili duhovnu pričest. Oni su željeli **"s Ljubljenim uvijek biti jedno"**. Isus je sam rekao: **"Ostanite u meni i ja ću ostati u vama!" (Iv 15, 4)** Duhovna sveta pričest pomaže nam da ostanemo s Isusom sjedinjeni i ako se možda nalazimo daleko od Njegova boravišta. Ne postoji drugo sredstvo koje bi moglo utažiti čežnju svetaca za Isusom.

Psalmist će reći: **"Kao što košuta žudi za izvor-vodom, tako duša moja čezne, Bože, za tobom."** (Ps 42, 1)

"O moj ljubljani zaručnice", uzvikuje sveta Katarina Genovska, **"toliko čeznem za tom radosti da budem s Tobom. Čak pomislim, kada bih i umrla, kako bih trebala uskrsnuti da bih te mogla primiti u svetoj pričesti."**

Sveta Agata od Križa tako je snažno osjećala čežnju da uvijek bude sjedinjena s euharistijskim Isusom da je rekla: **"Da me moj ispovjednik nije naučio duhovno se pričestiti, ne bih mogla živjeti."**

Iskoristimo taj veliki milosni dar, napose u vremenu kušnje ili napuštenosti. Što imamo vrjednijega od sjedinjenja s Isusom u duhovnoj pričesti? Ova sveta vježba može naše dane ispuniti ljubavlju; stavlja nas u nježan Isusov zagrljaj onoliko puta koliko mi to želimo, a može nas dovesti do stalnoga sjedinjenja s Njim.

Sveta Angela Merici nije mogla bez duhovna pričešćivanja. Često se duhovno pričešćivala i druge na to poticala te ovu predivnu vježbu ostavila svojim kćerima kao baštinu.

Zar ne bijaše i život **svetoga Franje Saleškoga** jedinstven lanac duhovnih pričesti? Nakana mu bijaše da duhovnu svetu pričest prima **"barem svako četvrt sata"**.

Istu nakanu već od mladosti imao je i **sveti Maksimilijan Kolbe**, a **sluga Božji Andrija Beltramini** ostavio nam je u svom dnevniku kratku stranicu koja govori o njegovu načinu života, o **neprestanu duhovnomu pričešćivanju i sjedinjenju s euharistijskim Isusom.** On piše: **"Gdje god se našao, mislim stalno na euharistijskoga Isusa. Želim svoje misli usredotočiti na Isusa u svetohraništu, i ako se noću probudim i gdje god se nalazio, želim se klanjati Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu, želim ga zazvati i Njemu sve prikazati."**

Tijekom noći Sveci su dobro znali i osjećali kolika je milost duhovno se sjedinjivati s Isusom. Bili su svjesni da Mu i na taj način iskazuju ljubav. **Sveta je Bernardica zamolila jednu sestru da ju, ako prespava, u noći probudi, "jer se željela pričestiti na duhovni način".**

Dok je **sveti Rok** u Montpellieru izdržavao petogodišnju zatvorsku kaznu jer su mislili da je opasan vagabund, svoj je moleći pogled uvijek usmjeravao prema prozoru. Jednom ga stražar upita: "**Zašto stalno gledaš kroz prozor?**" **Svetac mu odgovori: "Vidim crkveni toranj."** Taj mu je toranj bio znamen svetohraništa i njegove ljubavi prema euharistijskom Isusu. A, **sveti je arški župnik** govorio vjernicima: "**Kad ugledate toranj neke crkve, recite: 'Tamo je Isus jer je tamo svećenik slavio svetu Misu.'**"

Učimo i mi od svetaca. Neka nam njihov moćan zagovor pomogne da i naša srca gore onim plamenom žarke ljubavi koja je gorjela u njihovim srcima. Prakticirajmo to i često se duhovno pričestujmo, posebice u najtežim trenucima dana. Tada će se i u nama zapaliti plamen ljubavi.

Vrlo je utješno što nam govori **sveti Leonard iz Porto Maurizija: "Ako se tijekom dana često vježbate u primanju duhovne pričesti, dajem vam mjesec dana i vaše će srce biti u potpunosti promijenjeno."**

Duše koje žarko čeznu za sjedinjenjem s Isusom mogu to ostvarivati i duhovno. Duhovna sveta pričest ne može nadomjestiti sakramentalnu svetu pričest, ali je može nadopuniti.

Izvor: vrata vjere